

že také obrazec červeného kříže ve známce podstatně se liší od ženevského kříže, neboť má delší ramena, a že kromě toho je v této známce jak zmíněná hvězda, tak i křížek na podkladě žlutém a nikoli v bílém poli, bylo podotknuto, že červený kříž uprostřed čtyřcípé hvězdy jest ve známce zcela takový a svým provedením upomíná na červený kříž ženevský, při čemž rozdíl v barvě podkladu nutno označiti za nerozhodný, ježto chránitelce jest možno provésti svou známku v kterékoliv barvě a provedení.

Ve stížnosti do tohoto rozhodnutí podané namítá st-lka, že žal. úřad, vycházející z mylného právního názoru, že chránitelce známky jest možno provésti známku v jakékoli barvě a provedení, dospěl k závěru, že známka její jest ze zápisu vyloučena a nařídil její výmaz, poněvadž majitelka známky by mohla užívatí jako známky červeného kříže na bílém podkladě.

Námítku tuto uznal soud důvodnou, vycházející z těchto úvah:

Zákonem z 19. prosince 1921 č. 479 Sb. jest zakázáno užívatí znaku Červeného (ženevského) kříže, t. j. kříže barvy červené na bílém poli, chráněného ženevskou úmluvou ze 6. července 1906 č. 191 ř. z. z r. 1911.

Podle ustanovení § 21 lit. d) náleží min. obch. právo zkoumati, zda zapsaná známka jest způsobilá k zápisu a může naříditi, aby byla vymazána známka, která se k zápisu nehodí.

Z povahy věci plyne, že úřad, když zkoumá známku, musí ji míti před očima v tom provedení, jak byla předložena k zápisu, resp. zapsána. Dospěje-li úřad k tomu, že známka v té formě, jak byla k zápisu předložena, po případě již zapsána, není způsobilá k zápisu, nařídí výmaz. Při tomto přezkoumávání přirozeně nemůže úřad přihlížeti k tomu, zda snad majitelka známky nebude jí používati se změnami, a nemůže vyloučiti známku ze zápisu, resp. naříditi výmaz zapsané známky již proto, že není vyloučena možnost, že chránitelka bude známky užívatí v jiném provedení a přijde do kolise se zákonitými předpisy. V daném případě neobsahuje známka stěžující si firmy červený kříž v bílém poli, nýbrž červený kříž ve žlutém poli.

Názor žal. úřadu, že rozdíl v barvách je nerozhodný, ježto chránitelce jest možno provésti svou známku v kterékoliv barvě a provedení, a z něho plynoucí obava, že by st-lka mohla používati své známky s přizpůsobením kříže na ní co do provedení a barvy takovým způsobem aby se rovnal ženevskému kříži, jsou bezpodstatné. Je-li používání ženevského kříže zákonem z 19. prosince 1921 chráněno a nedovolené používání jeho pod trestní sankci postaveno, pak ovšem tímto speciálním zákonem jest zakázáno, aby známka, jinak sama přípustná, nebyla používána v provedení a barvách ženevského kříže. Z toho však neplyne, že by nebylo lze jí používati v provedení registrovaném a jak řečeno nezávadném.

Ježto nař. rozhodnutí založeno jest na mylném výkladu zákona, bylo je zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 4467.

Živnostenské právo. — Administrativní řízení.
— **Řízení před nss-em: I. Instanční pořad ve věcech živnostenských v Podk. Rusi. — II. Rozhodnutí per saltum je rozhodnutím nepřít-**

slušného úřadu. — III. Je nezákonné, nezruší-li nadřízená stolice na základě rekursu strany rozhodnutí nižší stolice, per saltum vydané. — IV. K nezákonnosti takové přihlíží nss z moci úřední.

(Nález ze dne 2. března 1925 č. 4167.)

V ě c: Firma K. v Užhorodě proti ministerstvu obchodu o koncesi pro periodickou dopravu osob.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Rozhodnutím županského úřadu ve Velkém Sevljuši z 2. června 1923 byla st-lce odepřena koncese na periodickou dopravu osob automobilem na trati H.-V. a bylo jí další provozování dopravy zakázáno.

Nař. rozhodnutím nebylo odvolání z toho podanému vyhověno, protože koncese byla udělena jinému žadateli a pro udělení další koncese není místní potřeby.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Živnost těch, kdo provozují dopravu osob vázanou na určitou jízdní dobu, jest podle ustanovení § 10 lit. e) zák. čl. XVII: 1884 vázána na koncesi. Koncesi tu udílí dle § 20 cit. zák. živnostenský úřad první stolice. V § 166 téhož zák. jest obsaženo ustanovení, že živn. úřadem první stolice jest v obcích služný, v městech s regulovaným magistrátem městský magistrát a v městech vybavených jurisdikčními právy policejní hejtman. Vicežupan (nyní županský úřad) jest v komitátech (nyní župách) živn. úřadem druhé stolice.

Z těchto ustanovení jest patrné, že úřadem, který má v první instanci rozhodovati o žádostech za udělení koncese v § 10 lit. e) cit. zák. uvedené, není župan, nýbrž úřady shora jmenované.

Nebyl tedy v daném případě županský úřad příslušný, aby rozhodl v první instanci o žádosti stěžující si firmy za udělení koncese na periodickou dopravu osob automobilem na zmíněné trati; učiniv tak, osoboval si kompetenci, která mu dle zákona nenáleží.

Žal. úřad byl tudíž povinen, když věc mu jako odvolací stolici k rozhodnutí byla předložena, zrušiti rozhodnutí županského úřadu pro jeho nepřislusnost.

Jestliže však žal. úřad jako stolice odvolací přezkoumával meritorně tento výrok nepřislusného úřadu a jej potvrdil, jest i jeho výrok nezákonný, protože nss, přihlédnuv k této na porušení kompetenčních předpisů se zakládající nezákonnosti z povinnosti úřední zrušil nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss.

Č. 4468.

Š k o l s t v í. — Ř í z e n í p ř e d n s s - e m: Má výrok min. škol. o tom, kterak se provede zúčtování mezi obcí a státem o nákladu na veř. školu národní, která byla 1. lednem 1921 jakožto škola menšinová převzata do správy státu, povahu prohlášení strany anebo rozhodnutí správního úřadu ve smyslu § 2 zák. o ss?

Nález ze dne 2. března 1925 č. 4282.)